

Zarautz Whatsappez

Joxean Agirre

Zarauzko Munoan nengoen emaztearen zain tarteka itsasoari begira eta tarteka bertan paseatzen zebilen jendeari erreparatuz, gionezko gazte bat pausoa luzatuz presaka etortzen ikusi nuenean. Mugikor handia zekarren eskuan eta mugikorraren pantailan neska gazte baten aurpegia sumatu nion, burua zapi beltzez estalita zuela. Balaustradara iristean, mugikorra altxatu eta Getariako San Antondik Mollarriko kargalekura doan paisaia ikusgarria erakutsi zion gizonak behin eta berriz. Neska berarekin bizitzera etor zedin konbentzitzen arituko zela pentsatu nuen eta bere helburua aise lortuko zuela, neskaren komentarioak entusiasmo handikoak baitziruditen. Beharbada kostaldekoa zen eta

gure hondartzari Asilah-koaren antza hartzen ziola esan ziezaiokeen edo mendialdekoa zen eta itsasorik ezagutzen ez bazuen, “zeru urdin eta zikin” bat zirudiela, edo bere lurraldeko poetaren baten esaldiren bat, poetak edonon jaiotzen baitira, baita belarrik jaiotzen ez den lekuetan ere.

Pare bat minutu egin zituzten itsasoaren eta malekoiaren kontenplazioan eta etorri zen bidetik desagertu zen gizona berriro, pausoa luzatuz eta presaka, beharbada herriko bi plazak erakustera, musikarena eta foruena, bi plazako herria baita hau. Une horretan bertan beharbada Ukrainatik etorritako iheslariak ere Whatsapp piztuta beren familiakoei gure herriko bazterrak erakusten arituko zirela pentsatu nuen. Oñatira etorri direnek,

esaterako, herriko plaza, Araozko Aitzulo edo Arantzazuko irudiak bidal zitzaizketen edo Getxora etorritakoek Ereagako hondartza, Aixerrota eta Galeako labarrak.

Emazteak etorri gabe jarraitzen zuen eta Whatsappen kamerari sakatuta deitu nion. Luzerako zeukala esan zidan. Ea itsasoa ikusi nahi zuen galdetu nion eta hasi nintzaion Getariako San Antondik Mollarri bitarteko joan-etorriak egiten. Berak poesia irakurtzen du eta ozeanoari begira beharbada ahapaldi ederren batekin gogoratuko zela pentsatzen nuen. Baina ez zen horrelakorik gertatu. Ernegaturik begiratu zidan pantailatik. «Hobe zenuke txorakeriak utzi, etxera joan eta afaria prestatzen hasiko bazina», esan eta moztu zuen. •

Gureak eta demokraziaren aurkakoak

Xabier Izaga
Gonzalez

Asteon irakurri dudanez, Israelgo presidentek Turkiara egindako bisitak kezka sortu du Hamas mugimendu palestinarrean. Presidente turkiarra palestinarren alde agertu izan da, ulergarria Hamas eta AKP Turkiako Gobernuko alderdia Anaia Musulmanak antolakunde politiko islamistakoak baitira. Aspaldiko ezagunak.

Ez da inongo sekretua Mendebaldean musulmanak ez daudela ondo ikusita. 2012an Egipton Anaia Musulmanek irabazi zituzten hauteskundeak, eta 2013an estatu kolpe batek bota zituen boteretik, Mendebalde demokratikoa asaldatu gabe. 1991n Aljeriako hauteskundeak irabazi zituen FIS Askapenerako Fronte Islamiarrak, Anaia Musulmanek, alegia, eta

haien aurkako estatu kolpea egin zuten, Europaren onespenezekin, edo babesarekin. Turkian Anaia Musulmanak 2002tik daude agintean, herrialdeko eta Mendebaldeko establimientek mesfidantza handiz hartu bazituzten ere, Erdoganek Mendebaldeko demokratekin negoziatzeko gai dela erakutsi baitu.

Mendebalde demokratiko honek diosku zein den benetako demokrazia: agintariak herritarren boto bidez hautatzen dituen. Baina musulmanak ez daude ardura demokratikoak hartzeko prestatuta, nonbait. Horregatik Saudi Arabian, esate baterako, ez dute hauteskunderik egiten.

Antza denez, ezkerre ere ez da agintea hartzeko –bertan irauteko– gauza, horregatik Mendebalde demokratikoak txalotu

eta sustatu izan ditu herritarrek hautatutako ezkerreko gobernuen aurkako estatu kolpeak. Aspaldikoa da Txilekoa, edo sandinisten aurkako gerra, baina azken urtetan Hondurasen edo 2019an Bolivian ere izan dira ezkerreko gobernuen aurkako estatu kolpeak, Mendebalde demokratiko honen espanturik batere gabe. Besterik izango zen agintari horiek betiko kontserbadoreak edo liberalak izan balira.

Baina nola jakin zein den demokrata eta zein ez? Horretaz hedabideak arduratzen dira, denok dakigunez kazetaritzaren egiteko nagusia gureak eta besteak zein diren esatea baita. Gureak, prentsa askatasuna eta, beraz, kazetariak babesten dituztenak dira –baldin hedabideak besteenak ez badira–. Esate baterako, Polonia. •